

Herbicer allmänt

Som herbicer betecknas i denna rapport bekämpningsmedel mot högre växter. Vissa medel, som används mot lägre växter (fungicider mot svampar, algicider mot alger osv), behandlas ej.

Orden herbicer och växtbekämpningsmedel användes synonymt.

Herbiciderna kan indelas efter upptagningssätten i växterna (kontaktverkande, resp systematiska), samt efter sin kemiska struktur. I andra sammanhang har ofta uppdelningen skett efter behandlingsavsikt t ex bladfällande (defoliant) eller uttorkande (desiccant). Då likartad verkan kan åstadkommas av olika grupper herbicer och beroende på applikationen har detta indelningssystem inte följts i rapporten.

En omfattande litteratur, både vetenskaplig och teknisk-praktisk, föreligger från de sista 20 - 30 åren rörande olika typer av herbicer, inte minst de aktuella, växthormonliknande 2,4-D, 2,4,5-T och MCPA vilken senare är den i Sverige dominerande substansen.

Viktig allmän litteratur och handböcker förtecknas i referenslistan.

Beträffande herbicidernas militära användning härrör tillgängliga kunskaper från studier utförda i anslutning till användningen i Vietnam. Helt färsk uppgifter rörande toxicitet och missbildningseffekter av 2,4,5-T på olika försöksdjur har redovisats i USAs kongress i samband med utfärdandet av nya bestämmelser för substansens användande i USA och i Vietnam. Bestämmelserna går ut på att föreningen inte får användas i närheten bebodda trakter.

Existerande internationella överenskommelser och den allmänna opinionens ovilja mot kemiska stridsmedel, kan ev få betydelse för begränsning av växtbekämpningsmedlens användning i krig.

Ekologiska långtidseffekter kan måhända också verka avhållande på en militär insats.